

[Socialministeren.]

Vi kan bare ikke blive enige om Maaden, hvorpaa det skal løses, om det skal ske gennem den saakaldte Tilpasning i en eller anden Form eller gennem Arbejdstidsforkortelse, gennem Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse, gennem Tilskud til Merbeskæftigelse og de forskellige andre Veje, der ligger til Drøftelse her i Rigsdagen. Men selv om man nu ikke, i hvert Fald ikke i tilstrækkelig Grad, kan blive enig om at raade Bod paa den kroniske Arbejdsløshed, saa synes jeg jo nok, at man kunde vise dette Forsøg noget større Velvilje. Og naar den ærede Ordfører for Venstre her siger, at det er ikke Vejen til at genoprette Arbejdsmodet, ja, saa tror jeg ikke rigtig, han ved, hvorledes de unge selv ser paa denne Sag, og hvorledes man ser paa den fra deres Side, som leder disse Foranstaltninger. I et af de sidste Numre af „Børnesagens Tidende“ findes en Udtalelse af den konservative Borgmester i Skelskør, Hr. Johs. Hansen, der siger:

„Jeg har gode Erfaringer med at sende unge Mennesker paa disse Skoler. Slemme Drønnerter, som man ingen Tiltro havde til, er vendt hjem som kvikke og livlige unge Mennesker“,

og her taler Borgmesteren om den af Venstre mest kritiserede af disse Skoler, nemlig Raunstrup, som jeg i øvrigt selv har besøgt, og hvor jeg fandt Forholdene saadan, at de unge i hvert Fald var overordentlig glade for dem.

Man maa ogsaa huske paa, at det ikke er Formaålet med denne Lov at faa skaffet saa og saa mange unge fast Arbejde; det er Formaålet med Loven at faa trukket dem ud af de uheldige Forhold, hvorunder de befinder sig, som demoraliserer dem og bringer dem til at tabe Modet. Derfor fastsætter Loven udtrykkeligt, at den enkelte arbejdsløses Adgang til Deltagelse normalt ikke maa strække sig over et Tidsrum af under 2 Maaneder eller over 4 Maaneder. Hvis den ærede Ordfører for Venstre vilde gøre mig den Tjeneste at undersøge Forholdet lidt nærmere, vilde han se, hvor mange unge der i Virkeligheden i Løbet af disse 2—3—4 Maaneder paa ny har faaet Mod paa Livet, saa at det forhaabentlig, naar det siden lykkes dem at finde fastere, varigt Arbejde, vil vise sig, at det har været meget gavnlige Foranstaltninger for dem. Ved at slaa ind paa Tvangsarbejde vilde man derimod komme ud for alle de Vanskeligheder ved denne Form for Hjælp til de unge, som er paaapeget af den ærede radikale Ordfører.

Den ærede konservative Ordfører (Oluf Jensen) haabede, at Refusionsordningen efter dette Lovforslag, hvis den almindelige mellemkommunale Refusion blev ændret, vilde blive ændret i Overensstemmelse hermed, og det betragter jeg som en Selvfølge. Jeg har over for de Konservative i Folketinget sagt, at man kunde ikke ved denne lille Lejlighedslov begynde at eksperimentere med en ny Refusionsordning, men hvis der skete Ændringer i Hovedloven om den mellemkommunale Refusion, burde disse selvfølgelig ogsaa finde Anvendelse her.

I øvrigt takker jeg den ærede konservative Ordfører for hans Støtte, navnlig hans Udtalelse, grundet paa Erfaringer fra forskellige Købstadkommuner, om, at Loven har virket godt.

H. C. Andersen: Det var ikke, saaledes som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Ludvig Christensen) sagde, med et noget ironisk Tonefald, at jeg betegnede dette Lovforslag som et af den højtærede Socialministers Kælebørn. Nej, jeg har virkelig den Opfattelse, at den højtærede Minister omfatter netop dette Lovforslag med en særdeles varm Interesse. Nu siger Ministeren, at det i øvrigt ikke er dette Lovforslag alene, men det er alle Ministerens Forslag, der maa betragtes som hans Kælebørn, og naar de ikke altid giver Ministeren den Glæde, som han havde ventet af dem, saa skyldes det, at disse Kælebørn af og til slipper for tidligt ud og kommer ud mellem onde Mennesker. Jeg havde egentlig tænkt mig, at vi her i Tinget skulde slippe ogsaa dette Kælebarn ret tidligt ud, men nu fristes jeg næsten til at prøve paa at holde det lidt tilbage, om man muligvis gennem en Prøve kunde faa Barnet opdraget og indstillet, saaledes at Ministeren virkelig kunde faa Glæde ogsaa af dette Kælebarn.

For øvrigt var jeg glad for Ministerens Udtalelse om, at det Forsøg, som jeg nævnte, med at faa de unge, som vandrer fra Landet ind til Byen, tilbage til Landet, er et Forsøg, som vi alle er interesseret i, og at man maa se at finde en Udvej. Ja, det er rigtigt, man maa se at faa disse Mennesker ud paa Landet, dør hører de hjemme, og dør findes ogsaa nok Beskæftigelse til dem. Men jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, og det samme kan gælde Ordføreren for Det radikale Parti (Veistrup), at det er jo ikke Landet, der driver de unge fra sig ind til Brostenene, det er Byen, der paa en eller anden Maade drager de unge fra Landet ind